

УДК 821.111(73)'06-31
К11

Серію «Суперроман» засновано 2022 року

ELLE KENNEDY
THE DEAL

Copyright © 2015 by Elle Kennedy

Cover art by Aslihan Kopuz

All rights reserved.

No part of this book may be reproduced in any form
or by any electronic or mechanical means including information storage
and retrieval systems — except in the case of brief quotations embodied
in critical articles or reviews — without permission
in writing from its publisher.

Переклала з англійської *Таїсія Івченко*

Художнє оформлення форзаців і внутрішнього блоку
Олени Васиної

Кеннеді, Елль.

К11 Угода : роман : кн. 1 / Елль Кеннеді; пер. з англ.
Таїсія Івченко. — Київ : ВИДАВНИЦТВО РМ, 2025. —
432 с. : іл. — (Серія «Суперроман»).

ISBN 978-617-8512-04-0.

ISBN 978-617-8248-05-5 (серія).

Ганна, яка склала іспит на відмінно, будь-що хоче привернути до себе увагу Джастіна. А Гарретт, що має небийкий досвід у мистецтві флірту, готовий на все, аби лиш вдало пройти переекзаменування. Тож, коли шляхи Ганни й Гарретта перетинаються, вони укладають угоду, що допоможе обом реалізувати свої найбільші бажання. Якби вони знали, до чого це приведе, то не повірили б.

Ніжна та палка історія кохання від Елль Кеннеді. Університетські роки — хіба ж це не прекрасно?

УДК 821.111(73)'06-31

ISBN 978-617-8512-04-0

ISBN 978-617-8248-05-5 (серія)

ISBN 978-177-5293-93-4 (англ.)

© Івченко Т. В., пер. з англ., 2025

© ТОВ «ВИДАВНИЦТВО РМ», 2025



РОЗДІЛ 1

ГАННА

Він навіть не здогадується про моє існування.

За останні сорок п'ять хвилин я вже мільйон разів скинула оком у бік Джастіна Коля: він просто прекрасний. Мені аж дух перехоплює, коли я на нього дивлюся. Хоча, мабуть, треба дібрати якийсь інший прикметник — мої друзі вважають, що про чоловіків не годиться казати «прекрасний».

Та як інакше описати його суворі риси обличчя і карі очі, в яких видно всю душу? Сьогодні в нього на голові кепка, але я чудово знаю, що під нею густе темне волосся, яке здається майже шовковим. Його так і хочеться скуйовдити.

За ті п'ять років, що минули після згвалтування, моє серце відгукнулося лише до двох хлопців.

Перший мене кинув.

І от другий навіть не помічає.

На подіумі в лекційній аудиторії стоїть професорка Толберт — у неї чергова «промова розчарування», як я їх називаю. За шість тижнів це вже третя.

От же дивина (сарказм, ага): сімдесят відсотків групи на іспиті за семестр отримали «С-»¹ або нижче.

А от я молодчина! Брехати не буду: та велика червона «А» в кружечку на моїй роботі неабияк мене здивувала, бо ж «роботою» це назвати важко: я просто лила воду, намагаючись не лишати порожнього місця на аркуші.

Етика й філософія мала б бути легким предметом. Раніше її вів інший викладач. Протягом семестру він роздавав примітивні тести, а на іспиті треба було лише написати есе про власне ставлення до певної етичної дилеми. На жаль, за два тижні до початку семестру професор Лейн помер від серцевого нападу (я чула, що його знайшла прибиральниця — він лежав на підлозі у ванній зовсім голий. От же бідолаха!). На наше нескінченне щастя (ще й який сарказм!), Памела Толберт погодилася взяти його лекції. Вона нещодавно почала працювати в Університеті Браяр, тож іще пашіла отим ентузіазмом нового викладача, який прагне встановити зв'язок зі студентами та «зацікавити» їх матеріалом. Якби це було кіно, її показали б молодесенькою вчителькою в школі десь у злиденному районі, яка миттю надихнула б усіх покидьків навчатися. А в титрах написали б, що того року весь клас вступив до Гарварду чи ще якесь лайно. Усі обридалися б, а Дженіфер Лоуренс отримала б «Оскар».

На жаль, у нас тут не кіно, і єдине, на що Толберт примудрилася надихнути студентів, це ненависть. Проте вона абсолютно щиро не розуміла, чому ж ми ніяк не можемо отримати в неї відмінно.

Я могла б їй підказати: бо в неї такі запитання, на які можна цілу клятву дисертацію писати!

¹ В Америці використовують систему оцінювання A–B–C–D–E, де «A» = відмінно, а «F» = незадовільно (прим. пер.).

— Я схильна запропонувати другу спробу всім, хто не склав іспиту або отримав «С-» чи нижче. — Толберт морщить ніс, наче сама не може повірити, що це дійсно потрібно.

Схильна? Вона справді так сказала? Я чула, як купа студентів скаржилася на неї завідувачеві, тож, гадаю, адміністрація змусила її провести іспит наново. Університету це не на користь, коли половина курсу валить іспит — особливо, коли це не тільки звичайні нездари. Наприклад, Нелл, абсолютна відмінниця, теж завалила — от сидить поруч зі мною та ние.

— Якщо ви хочете перескласти, вашою оцінкою стане середнє арифметичне обох спроб. Якщо оцінка на другій спробі буде нижчою, лишиться оцінка за першу спробу, — завершує свою промову Толберт.

— Повірити не можу, що в тебе «А»! — шепоче мені Нелл.

У неї страшенно засмучене обличчя, і мені навіть стає її шкода. Не те щоб ми були найкращими подругами, але аж із вересня постійно сидимо поруч, й було б дивно не заприятелювати. Вона вчиться на медичному, і її родина цінує самі лише досягнення, тож якщо вони дізнаються, який у Нелл середній бал — їй не жити.

— Сама не можу повірити, — прошепотіла я. — Серйозно — ось, почитай мої відповіді. Це просто потік маячні.

— А можна? — це її заохотило. — Цікаво, що місис Тиран вважає першокласним матеріалом.

— Я ввечері відсканую та надішлю тобі, — обіцяю.

Щойно Толберт нас відпускає, аудиторія вибухає характерним шумом «гайда звідси»: ляскають кришки ноутбуків, шурхотять підручники, що їх засовують у рюкзаки, риплять стільці.

Джастін Коль затримується з кимось погомоніти коло виходу, і мій погляд зупиняється на ньому. Ох і вродливий же він!

Я ще не казала, що він до біса вродливий?

У мене долоні пітніють, коли дивлюся на його профіль. Він лише цього року перевівся звідкись у Браярський, але відразу став зірковим ресивером¹ у футбольній команді. Проте Джастін не такий, як інші спортсмени: не розгулює студмістечком з такою усмішкою, наче він пуп землі, й не мутить щодня з новою дівчиною. Я бачила, як він жартує та сміється в товаристві друзів, але є в ньому щось таке... Він здається розумним. Немов у ньому щось глибше за те, що видно на поверхні. І мені тільки сильніше кортить пізнати його краще.

Зазвичай мене взагалі не цікавлять качки, але щось у Джастіні перетворює мене просто на купку овочевого пюре.

— Ти знов на нього витріщаєшся, — шкилює мене Нелл, і я одразу червонію.

Вона вже не вперше помічає, як я пускаю слину за Джастіном, тож мусила зізнатися їй, що він мені подобається. Взагалі, я розповіла про це лише їй та своїй сусідці Еллі — більше нікому. Майже всі мої друзі з музичного й театрального факультетів, тож у нас така дещо артистична тусовка. Чи, може, емо? Коротше, хай там як, але всі вони зневажають браярську еліту. За винятком хіба що Еллі: вона ще з першого курсу зустрічається з хлопцем із братства², — проте вони що ті кораблі, то сходяться, то розходяться. Я рідко долучаюся до кепкування своїх друзів зі спортсменів (і загалом не люблю пліткувати), але якщо глянути правді в очі, то більша частина тих популярних хлопців просто покидьки.

¹ Ресивер — одна з позицій гравця в американському футболі (*прим. пер.*).

² Братства (*Fraternity*) та сестринства (*Sorority*) — унікальний вид університетського співтовариства в США, який з'явився ще на початку XVIII ст. До таких об'єднань належать лиш 8,5% американських студентів. Саме вони стають головними претендентами на вищі позиції, зокрема і в уряді (*прим. ред.*).

А ось, до речі, гарний приклад: Гарретт Грем. Зірковий спортсмен, що розгулює тут так, наче він господар усього. Хоча, може, так і є: йому варто пальцями клацнути, як коло нього з готовністю з'являється якась дівуля. Ну, або в нього на колінах. Або вже пхає язика йому до горла.

Щоправда, сьогодні в нього якийсь зовсім не царський вигляд. Уже майже всі вийшли (навіть Толберт), а Гарретт і досі сидить на своєму місці, міцно стискаючи пальцями роботу.

Мабуть, він теж провалив іспит, та мені його геть не шкода. Браярський універ славиться хокеєм і футболом — нічого дивного, зважаючи на те, що в Массачусетсі базуються і «патріоти», і «брюїни»¹. Спортсмени з Браярського майже завжди переходять у професійні команди, тож протягом навчання їм все підносять на тарілочки. А про оцінки й не згадуватиму — їм і пальцем ворухити не доводиться.

Тож, може, я і зловтішаюся, але приємно бачити, як Толберт завалює капітана хокейної команди-чемпіона так само, як і інших студентів.

— Зайдемо у кав'ярню? — питає Нелл, збираючи свої підручники.

— Не можу, в мене за двадцять хвилин репетиція. — Я встаю з-за столу, однак не йду з Нелл до дверей. — Біжи, мені треба розклад перевірити. Не пам'ятаю, коли наступне практичне.

Ще одна перевага (знову сарказм) занять у Толберт: окрім лекцій раз на тиждень, нам іще доводиться ходити на практичні заняття по тридцять хвилин двічі на тиждень. Добре хоч, що їх веде не сама Толберт, а Дана — в неї є всі

¹ «Патріоти» (*англ. New England Patriots*) і «брюїни» (*англ. Boston Bruins*) — професійні команди з Бостона відповідно з американського футболу та з хокею (*прим. пер.*).

ПРО АВТОРА

Елль Кеннеді, авторка бестселерів за версією *New York Times*, *USA Today* та *Wall Street Journal*, живе неподалік Торонто, штат Онтаріо. Вона отримала диплом бакалавра з англійської в Йоркському університеті, але змалечку хотіла стати письменницею та почала писати ще в підлітковому віці. Елль Кеннеді любить сильних героїнь та альфа-героїв, а ще гострий сюжет і гарячі подробиці. Розкажіть про ваші враження, а також підпишіться на розсилку на сайті ellekennedy.com — так ви першими дізнаватиметеся про нові книжки та отримаєте ексклюзивні уривки. За авторкою можна також стежити у фейсбуці та у твіттері: @ElleKennedy.

ЗМІСТ

РОЗДІЛ 1	5	РОЗДІЛ 25	253
РОЗДІЛ 2	17	РОЗДІЛ 26	259
РОЗДІЛ 3	29	РОЗДІЛ 27	266
РОЗДІЛ 4	40	РОЗДІЛ 28	279
РОЗДІЛ 5	50	РОЗДІЛ 29	288
РОЗДІЛ 6	68	РОЗДІЛ 30	304
РОЗДІЛ 7	76	РОЗДІЛ 31	315
РОЗДІЛ 8	86	РОЗДІЛ 32	321
РОЗДІЛ 9	98	РОЗДІЛ 33	325
РОЗДІЛ 10	104	РОЗДІЛ 34	331
РОЗДІЛ 11	113	РОЗДІЛ 35	335
РОЗДІЛ 12	128	РОЗДІЛ 36	341
РОЗДІЛ 13	142	РОЗДІЛ 37	358
РОЗДІЛ 14	146	РОЗДІЛ 38	366
РОЗДІЛ 15	154	РОЗДІЛ 39	373
РОЗДІЛ 16	161	РОЗДІЛ 40	380
РОЗДІЛ 17	169	РОЗДІЛ 41	386
РОЗДІЛ 18	187	РОЗДІЛ 42	398
РОЗДІЛ 19	197	РОЗДІЛ 43	403
РОЗДІЛ 20	210	РОЗДІЛ 44	412
РОЗДІЛ 21	220	РОЗДІЛ 45	422
РОЗДІЛ 22	227	ЕПІЛОГ	426
РОЗДІЛ 23	235	ПОДЯКА	429
РОЗДІЛ 24	242	ПРО АВТОРА	430